

Sygn. akt II Ka 514/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Krystyna Świącicka (spr.)
Sędziowie:	SO Mariola Krajewska - Sińczuk SO Hanna Prządka
Protokolant:	st.sekr.sądowy Marzena Głuchowska

przy udziale Prokuratora Andrzeja Michalczuka

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2013 r.

sprawy **D. Z.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 288 §1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 29 lipca 2013 r. sygn. akt VII K 464/12

uchyla wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt II Ka 514/13

UZASADNIENIE

D. Z. został oskarżony o to, że w dniu 12 marca 2012 roku w sklepie (...) w S. przy ulicy (...) umyślnie dokonał uszkodzenia drzwi wejściowych poprzez siłowe ich otwarcie powodując straty na kwotę 1.000 złotych na szkodę (...) sp. z o. o.

tj. o czyn z art. 288§1 kk

Sąd Rejonowy w Siedlcach wyrokiem dnia 29 lipca 2013 roku uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i na podstawie art. 288 §1 kk wymierzył mu karę jednego roku pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 §1 i 2kk w zw. z art. 70 §1 kk warunkowo zawiesił na okres próby 4 lat; na podstawie art. 71§1 kk wymierzył oskarżonemu karę 150 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda; na podstawie art. 46 §1 kk nałożył na oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w kwocie 1.000 zł na rzecz (...) sp. z o. o. (...)-(...) T.; zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 270 zł tytułem opłaty i 90 zł kosztów postępowania.

Apelację od wyroku wniosła obrońca oskarżonego, która na podstawie art. 427 §1 i 2 kpk i art. 438 pkt 2 i 3 kpk skarżąc wyrok w całości zarzuciła obrazę przepisów prawa procesowego, tj. art. 5 § 2, 7, 410 i 424 § 1 kpk polegającą na:

- a) dokonaniu dowolnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności wyjaśnień oskarżonego oraz zeznań świadków A. P., M. Ł., A. K., A. B., M. M. (1), czy protokołów okazania bez kompleksowej ich analizy i rozstrzygnięcia na niekorzyść oskarżonego nie dających się usunąć wątpliwości,
- b) braku dokonania oceny wszystkich dowodów,
- c) powierzchownym powołaniu się przez Sąd I instancji na przeprowadzone dowody,
- d) wybiórczym przytoczeniu fragmentów dowodów uzasadniających stan faktyczny,
- e) zanegowaniu prawdziwości wyjaśnień oskarżonego bez wskazania dowodów na uzasadnienie tego twierdzenia,
- f) globalnym powołaniu się przez Sąd na przeprowadzone dowody, lakoniczne i ogólnikowe ustalenia sprowadzające się w znacznej mierze do ich bezkrytycznego przytoczenia,
- g) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na treść tego orzeczenia, a będący wynikiem obrazę przepisów postępowania wskazanych powyżej polegający na błędnym przyjęciu, iż oskarżony w dniu 12 marca 2012 r. przebywał w sklepie (...) w S., co skutkowało w konsekwencji błędnym przyjęciem, iż w dniu 12 marca 2012 r. w sklepie (...) w S. przy ul. (...) umyślnie dokonał uszkodzenia drzwi wejściowych poprzez siłowe ich otwarcie powodując straty na kwotę 1000 zł na szkodę (...) sp. z. o. o.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca oskarżonego wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Na rozprawie odwoławczej prokurator przyłączył się do apelacji obrońcy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Podniesione w apelacji obrońcy zarzuty w części uznać należy za zasadne, natomiast podzielenie ich w całości byłoby przedwczesne, gdyż Sąd Rejonowy wydał wyrok bez wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy, a uzasadnienie nie spełnia wymogów wynikających z art. 424 kpk, ponieważ nie zostały poddane wszechstronnej analizie przeprowadzone dowody, nie ustosunkował się też Sąd do występujących sprzeczności w materiale dowodowym, które wymagały wyjaśnienia.

Sąd Rejonowy swoje ustalenia oparł przede wszystkim na zeznaniach A. K. i A. B., którzy słyszeli, jak oskarżony w rozmowie telefonicznej przyznał się do matki, że wybił szybę w sklepie (...). Oskarżony wprawdzie przyznał się, iż taka rozmowa miała miejsce, ale wyjaśnił iż powiedział to ironicznie, przy czym nie przyznawał się do zarzucanego czynu twierdząc, iż nie był w tym sklepie, gdyż w tym czasie wykonywał obowiązki kurierskie.

Przeprowadzone dowody z zeznań świadków nie zostały przez sąd wnikliwie przeanalizowane, co nakazywały występujące w nich sprzeczności.

Świadek A. P. – kierownik sklepu stanowczo po zdarzeniu twierdziła, iż sprawcą kradzieży był M. Z. twierdząc, iż jest tego pewna (k.4). Szczegółowo uzasadniła to rozpoznanie, składając zeznania na k. 22-23, dodając, iż zna też oskarżonego D. Z., który pracuje jako kurier w firmie (...) i nie pomyliła go z bratem M.. Na rozprawie jednak, nie wykluczyła pomyłki. Nie zostały jednak ujawnione jej zeznania, które złożyła na k. 22-23, w których to stanowczo wskazała na sprawstwo M. Z.. Zeznania świadka A. P. nie zostały przeanalizowane zwłaszcza, że zostały uznane za podstawę ustaleń faktycznych.

Również swe ustalenia poczynił sąd w oparciu o zeznania świadka M. Ł., który rozpoznał, po okazaniu mu tablicy ze zdjęciami, jako sprawcę kradzieży D. Z.; na rozprawie jednak stwierdził, iż mógł się pomylić. Mało dokładne przesłuchanie tego świadka na rozprawie, nie dało podstaw do prawidłowej oceny jego zeznań. Nie zostało bowiem zauważone, iż świadek ten potwierdził w pierwszych zeznaniach, iż A. P. od razu wskazała na M. Z., jako sprawcę kradzieży. Ponadto jak wynika też z tych zeznań, widział on wcześniej sprawcę, gdyż przez 3 dni przed zdarzeniem, przez 2 godziny, w porze rannej stał po drugiej stronie ulicy, obserwując sklep. Nie zostało jednak przez sąd wyjaśnione, w jakich godzinach dokładnie miał oskarżony według świadka stać w pobliżu sklepu i czy było to możliwe, w związku z wykonywaną przez niego pracą. Ponadto z zeznań świadka Ł. wynika, iż zatrzymany w dniu zdarzenia mężczyzna był pod wpływem alkoholu. Stwierdził to przed rozbiciem się butelek z alkoholem. To również ma znaczenie w sprawie, gdyż jak wynika z dołączonych wykazów i zeznań świadka M. oskarżony tego dnia wykonywał obowiązki kuriera, doręczając od godz. 14.30 przesyłki w C., w W. i M..

Następnie wskazać należy, iż sąd nie ocenił zeznań świadka M. M. (4), przełożonego D. Z., który przedstawił przebieg pracy oskarżonego w dniu 12 marca 2012 roku. Sąd stwierdził, iż dane z wydruku, wykazującego logowanie urządzenia (...) nie są miarodajne dla ustalenia, gdzie przebywa osoba je obsługująca. Jak słusznie zauważyła w apelacji obrońca, w związku z taką sytuacją sprawujący nadzór nad pracą kurierów M. M. (4) przedstawił sposób wykonywania pracy przez oskarżonego, oraz w oparciu o przysłany wykaz wskazał, iż D. Z. o godz. 13.47 i 14.30 był w C.. Sąd jednak nie odniósł się do informacji przekazanych przez tego świadka, nie wyciągając z nich wniosków co do tego, czy oskarżony mógł być na miejscu zdarzenia w czasie wskazanym przez personel sklepu (...). W uzasadnieniu Sąd stwierdził, iż „zapis urządzenia, którym mógł posługiwać się oskarżony nie wyklucza, że w chwili czynu mógł znajdować się na terenie S.”, ale wniosek ten nie został uzasadniony mimo okoliczności przedstawionych przez oskarżonego, który wyjaśniał, że wykonując obowiązek służbowy ubrany jest w firmowy mundur i tak też był ubrany w dniu zdarzenia. Wymaga zatem wyjaśnienia, czy mógł on w tym czasie przebrać się i dojechać do (...), a następnie znów przebrać się i wrócić do swoich obowiązków. Zauważyć przy tym należy, że według przedstawionych danych oskarżony bezpośredni kontakt z odbiorcą przesyłki miał o godz. 14.30.

Jak z powyższych rozważań i uwag wynika, sprawa została rozstrzygnięta przedwcześnie, a sąd pominął szereg okoliczności, które mogą przyczynić się do prawidłowego jej wyjaśnienia.

Nie przesądzając o trafności rozstrzygnięcia wskazać należy, że dopiero po wnikliwym przeprowadzeniu postępowania dowodowego, dokonanie oceny dowodów po wszechstronnej i we wzajemnym ich powiązaniu analizie, uwzględnieniu okoliczności przemawiających na korzyść i niekorzyść oskarżonego oraz kierując się zasadą wyrażoną w art. 7 kpk Sąd będzie mógł dokonać prawidłowych ustaleń faktycznych oraz wyciągnąć trafne wnioski o winie oskarżonego.

Jeżeli zajdzie potrzeba sporządzenia uzasadnienia wyroku, to powinno ono spełniać wymogi określone w art. 424 kpk. Powinno ono w sposób uporządkowany przedstawić tok rozumowania sądu, z dokładnym i stanowczym wskazaniem, co sąd uznał za udowodnione, jak ocenił poszczególne dowody i dlaczego oparł się na jednych dowodach, a odrzucił inne.

Z wyżej wskazanych powodów Sąd Okręgowy orzekł, jak w wyroku.

oe